

ogfaa en Yttring af et æret Medlem for Svendborg Amt (S. A. Hansen), at man muligvis af andre Hensyn kunde lade sig influere af Regjeringen i denne Sag. Jeg troer, at Regjeringen hverken i denne Sag eller i den anden Sag har benyttet sig af nogen Tilfældighed som den, at man kunde sætte Priis paa at bevare den, for at udøve et Tryk i Sagen, men det er dens Overbeviisning, at den Veien er slaaet ind paa her, er af den største Betydning for vor indre Udvikling, og at den er nødvendig, og det troer jeg, at den maa have, naar den har en levende Overbeviisning i saa Henseende.

Berg: Jeg er Medforslagsstiller af det Forslag, der er stillet af Udvalgets Mindretal til Forslaget Nr. 73. Jeg vilde have fundet mig i, at det var blevet taget tilbage idag under den udtrykkelige Betingelse, at det blev stillet til 3die Behandling under Forudsætning af, at Situationen da var klarere, end den nu er, men efterat Forslaget igjen er optaget og vil komme til Afstemning, skal jeg erklære, at jeg selvfølgelig stemmer derfor, og vil meget bede, at de Medlemmer, der have den samme Betragtning som jeg af det Spørgsmaal, der er til Forhandling idag, ville gjøre ligesaa. Jeg troer at maatte kortelig forklare, hvorfor jeg har været med til at stille dette Forslag. Jeg betragtede den afgaaede Kirkeministers Program saaledes, som det jo ogsaa har viist sig at være rigtigt, at dersom Valgmenighedsloven ikke blev vedtagen i denne Samling, og dersom han ikke ligeledes i denne Samling af Rigsdagen fik en Bevilling til en Kirkecommission, saa gik han af, saa blev det ikke ham, der skulde komme til at benytte Beløbet til en Kirkecommission. Da jeg nu nok kunde antage, at dette Beløb til en Kirkecommission, brøgt af en Mand med modsatte kirkelige Anskuelser af den afgaaede Kirkeministers, kunde anvendes til Skade istedetfor, som man maatte ønske, til Gavn, kunde jeg under de Omstændigheder, at man forkastede Valgmenighedsloven og derved nøbte den nu afgaaede Minister til at fratræde og i hans Sted fik en Anden, som vilde anvende Beløbet paa en anden Maade, ikke være med, naar det stillede sig saaledes,

til at give min Stemme til en saadan Bevilgning. Derimod meente jeg at kunne være med til at give den daværende Kirkeminister denne Tillidsbevilling, ikke fordi jeg kunde antage, at han i alle enkelte Spørgsmaal var enig med de Anskuelser, som flere af os her i Thinget nære med Hensyn til de kirkelige Reformers, men fordi jeg troede at maatte betragte ham som en Mand, der i Principet stod paa det kirkelige Fremstridsparties Side, og netop af de samme Grunde, som det forekommer mig meget klart ere udviklede af det ærede Medlem for Svendborg Amts 6te Valgkreds (P. C. Olsen), hvis Udtalelser i denne Sag jeg forøvrigt i Gæt og Alt kan henholde mig til; af disse Grunde kunde jeg, som sagt, være med til at bevilge denne Minister en saadan Tillidsbevilling, men for at kunne sikkre os, at det blev denne Minister, maatte vi have Sikkerhed for, at man ikke ved at forkaste Valgmenighedsloven førte Bevillingen over i andre Hænder. Nu er, tidligere end man havde ønsket og formødet, den daværende Minister aftraadt, og der kunde saaledes have været Grund til at stille sig paa det Standpunkt at stemme imod Beløbet, idet man ikke kunde have nogen Visshed for, hvorledes det vilde blive anvendt. Efter den Erklæring, som den ærede Conseilspræsident idag har afgivet, nærer jeg imidlertid Haab om, at vi skulle faae en Mand i den Afgaaedes Sted, hvem vi ogsaa tør give en saadan Tillidsbevilling, men for at vi kunne være sikke paa, at det bliver en Mand med det samme Program, og for at vi kunne være sikke paa, at det bliver ham, der kommer til at anvende det, troer jeg, at det fremdeles er rigtigt, at der gives en saadan Betingelse, som er foreslaaet i det af mig nævnte Forslag. Hvad angaaer de Udtalelser, vi om denne Sag have hørt fra det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen), skal jeg tillade mig at afgive min Opfattelse af hans Stilling til dette Spørgsmaal overhovedet. Det ærede Medlem udmalede for os med stærke Farver, hvilken Betydning det navnlig nu vilde have at faae Valgmenighedsloven vedtagen, at det ikke længere var for Valgmenighedslovens egen Skyld, men at det var et Spørgsmaal, som paa Grund af den Agitation, der var reist